

KIS PÁL ISTVÁN

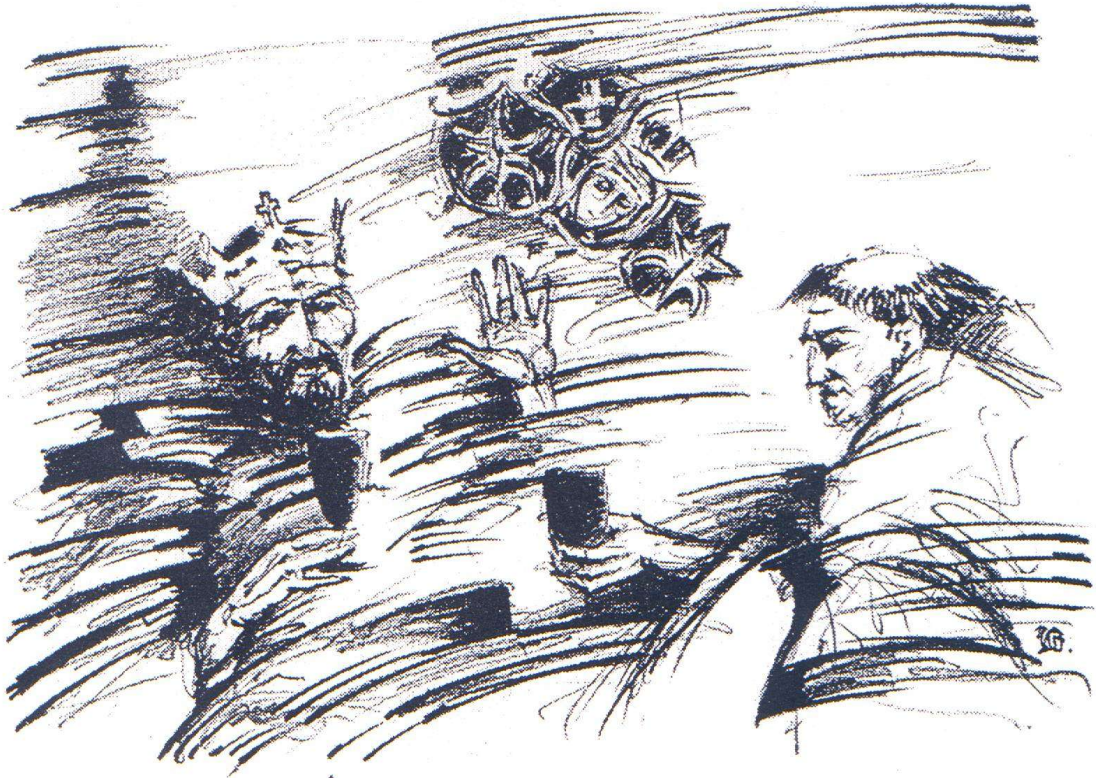
MIRTUSZLEVELEK
BAKKHOSZ SZEKSZÁRDI KERTJÉBŐL

KORTYADAGOLÓ IDŐMÉRTÉKEK JELES ALKALMAKRA

A gazda és a deák

Nézd, Ura két fia mindjárt számba vevé hite dolgát,
Egynek a termő föld ama táalentum, mi a jussa,
Másik ekéje a penna, ha ihlete szánt a papírra,
Itt a kamatnak a bor, hát zengje, ki ír epigrammát!

NÉHÁNY PINT AZ ÖRÖKSÉGBŐL

Alisca

Órzi e táj – Pannónia földje – a római kor hagyatékát,
Hajt venyigét szaporán, oltja a bölcs veterán,
Tudta Alisca, e hegy leve mustja, ha mennyei lét ad,
Lepheti múlt, s vele por, hírneve lesz ez a bor.

Elűszionod Szekszárd

Térj ide vándor! E tor már Bakkhosz atyánknak az oltár,
Ajkadon jó vörös hegylé olvad a szóval eleggyé,
Boldog Elűszionod járd, isteni kert ez a Szekszárd;
Áldva a pásztor a korttyal, éltet örökkön e bordal!

Béla nevére

Béla király, aki bízva a borra apátokat pártolt,
– Lásd adománylevelét: ott az igén a pecsét! –
Máig elérő esküre fogta a szomjas utókort:
Inni ki bátor e lét, szője imába nevét!

Héroszunk Hány

Bordala élteti Hányk, balga ki kétkedi, ráint!
Tán hihetőbb a Homérosz, mint ki e torban a hérosz?
Vízzel erényes az ének? Szomja zenél a tevének?
Jó magyar ép esze jól vág, néki a bor az igazság!

Egy pint az örökségből

Jó Garaynk leleménye: az hogy e bor bika vére,
büszke kadarnak a dics', versbe idézte Babits,
Liszt-mise ihlete óbor, írta Piusznak a doktor,
s mind, amit őriz e pint, most a szemedbe kacsint.

PINCE- GRAMMÁK

Bakta-hegyi álmok

Bakta hegyén csak a vén tanya búvik az árnyak ölére.
Perzsel a nyár, süt a fény, tikkad a gazda szegény,
fixlije inti diófa alá, vele hűsöl a gége,
hűvösen is csapodár, s álmokat rejt a pohár.

A pincekulcs

Félszemű látnoka szögnek, tudtad-e, eljön a „fogdmeg”?
Bortanya ajtaja vár... Csend szava: nyikkan a zár!
Pince sötétje, a gazda reménye, kitárul a fényre.
Ünnep a bornak e jel: Érzi, ma fejteni kell!

Hébér-nász

Táncol a fénnyel a hébér, ringva a gyertyapilácsát,
bíboros ajka a csókért kelleti fátyoluszályát;
Láng puha táncosa szellő, rebben a pille, a szárnya,
nászunkat, mikor eljő, ráveti pince falára.

Kongó hordó

Horpasza két öle donga, kénköve, böffen a gyomra,
köldöke – csap sebe – szárad, szomja idézi a vágyat,
pince homályban időzve, álmokon úszik az őszbe,
ott, hol a hegy leve csorran, s életerő van a borban.

Dongó-himnusz

Ott, hol a mandula termést, s nap heve dús venyigét ad,
nektár szőlők fűrtjén, mézzel rajzik a dongó,
csordul a szűrt lé, s víg bacchanália néki a vén kád,
himnusz e nász, ha a hegy leve forran, s pittyeg a hordó.

A vén kád

Szomja apadván, must veritékkel, csurran a vén kád,
csapja körül hereméhe, ha lebzsel lopva a nektárt,
murcija pejkó, szesz heve perzseli, túrzik a háta;
Bölcs az a vén, ki erővel e táltost hajtja a hámba!

Szüreti hordó

Vemhe dicséri a hordót, guggol a pince tövére,
szörcsen a tőtike, jelzi, ha telve a bor anyaméhe.
Kuttyog emitt üde siller, ott a rozé leve suttog,
szőke tejében, langy melegében pittyeg az újbor.

A csántér

Néki – e bús Sziszüphosznak – a pince a Tartarosz éje,
folytja a kénköve, húzza sötét öle „síp” meredélye.
Mint az a szikla, ha gördül a donga, legörbül alája,
„Szófa” a csántér, karja mit átér, bor nyoszolyája.

SZŐLŐHEGYI BOHÉMIÁK

Szó-tora-cím-bora

Cimbora int, üde bort hoz, s kedvet az ünnepi torhoz,
„tréfacsinálva”, ha tölt még, kél adomára a vendég.
Szónak utat hol a bor mos, máris előnye egy orrhossz,
tósztra, pohárra, ha nincs fék, dől vele porba a szószék.

Hadi-dúló

Szép az az út, mely asszonyi daccal van kikövezve!
Bor tüze jelzi a célt... pedzi hüvely az acélt.
Bátor a gazda, ki állja – ha tudja – a hitvesi lármát,
egy üveg bódulatért, ontani jó bikavért!

Szerelmi bájital

Asszonyi csók melegével igéz a pohárnyi Kadarka,
s nem csak a kis Cupidó bűne, ha mézet adó...
Férfi eréllyel üríts poharat ma a vénuszi hadra:
Vígan elesni, ha jó... győzni az isteni Nő.

Egy bakkhánsnő éneke

Kortyra vitéz, sose fárad a férfi, ha bor tüze munkál
benne a vágy nem enyész el, bírja tusán kelevézzel.
Lüktet ölében a vér – hol a combom a vár – nosza helyt áll.
Győz, de maradjon a titka: viszket utánam a fityma.

Veterán-tánc

Zendül a borra az ének, lengeti pásztori sípja,
Bódul a fejjel a láb... ezt ne tetézd legalább,
Telve szíved a tűzzel, az izmod, s csontod is bírja,
Ám az az egy oda lett, reccsen a vén ízület.

A vén Pán

Csattog a fejsze, ha izzad, a ránc leve csordul az arcán;
Várja a bor, s üde Nimfa, de így se pihenhet a vén Pán?
Nászra, tusára se gerjed látva az isteni testet?
Néki a puncsi, a munka szagánál is bűdösebb lett?

Talicska-fricska

Jól beszszelt Jani gazda! Billen alá a talicska,
Tolja az asszonya, így mene Ő haza, várja kalitja!
Már csuda gyászos a képe, víg tora így juta révbe,
Kuncog a sok koma, mint aki még soha nem futa jégre!

Várhat idők unikornisa

Várhat idők unikornisa rám, ma nem érhet el engem.
Ím' a pohár, ide nézz! Látod e csepp, ez a méz!
Bár tudom én, hogy a mély, ami vár, sose fárad a lesben,
győzőm idővel a lest, ízlik a bor, s nem ereszt.